

Sygn. akt III KK 151/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Marek Motuk (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2020 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

sprawy **J. D.**

skazanej z art. 276 k.k.

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 26 stycznia 2018 r., sygn. akt V Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze grzywny i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi
Okręgowemu w L. do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym z dnia 16 czerwca 2016r. w sprawie II K (...) uznał oskarżoną J. D. za winną popełnienia przestępstwa z art. 276 k.k. i za to na podstawie tegoż przepisu i art. 33 § 3 k.k. skazał ją na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Wobec odmowy przyjęcia sprzeciwu oskarżonej jako wniesionego po terminie, wyrok nakazowy uprawomocnił się.

W następstwie kasacji wniesionej na korzyść oskarżonej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego od w/w prawomocnego wyroku nakazowego, Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt III KK (...), uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 3 października 2017 r. wydanym w sprawie II K (...), uznając oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa z art. 276 k.k., skazał ją na podstawie tegoż przepisu i art. 33 § 3 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca J. D. podnosząc zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, obraży art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. i art. 26 § 1 i 2 k.k. Skarżący w apelacji nie podniósł zarzutu obraży art. 443 k.p.k., nie dostrzegając uchybienia w nim opisanego.

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie o sygn. akt V Ka (...) zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania odwoławczego.

Prawomocny wyrok sądu odwoławczego zaskarżył Prokurator Generalny w części dotyczącej orzeczenia o karze, na korzyść skazanej, zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegające na nieprzeprowadzeniu prawidłowej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy rażąco niesprawiedliwego wyroku I instancji, obarczonego naruszeniem art. 443 k.p.k. na skutek wydania przez ten sąd, przy ponownym rozpoznaniu sprawy J. D.

orzeczenia surowszego niż uchylone, mimo, że orzeczenie to zaskarżone było wyłącznie na korzyść oskarżonej.

W konkluzji wniósł o uchylenie w zaskarżonej części wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna.

Wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 3 października 2017 r. skazujący oskarżoną na karę 100 stawek grzywny zapadł z oczywistą i rażącą obrazą art. 443 k.p.k., albowiem pierwszym wyrokiem nakazowym tegoż sądu z dnia 16 czerwca 2016 r., który następnie został uchylony w następstwie kasacji wniesionej na korzyść skazanej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, J. D. została skazana na karę 50 stawek grzywny. W obu wyrokach wysokość stawki dziennej ustalono na 10 zł.

Sąd Rejonowy w W. ponownie rozpoznając sprawę nie mógł zatem, w myśl art. 443 k.p.k., orzec kary surowszej niż ta, która została wymierzona w uchylonym uprzednio wyroku nakazowym. Rozpoznając apelację sąd odwoławczy nie dokonał korekty wyroku I instancji na korzyść oskarżonej mimo tego, iż był do tego zobligowany treścią art. 440 k.p.k., niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych przez obrońcę zarzutów.

Kara grzywny błędnie wymierzona w wydanym po ponownym rozpoznaniu sprawy wyroku z dnia 3 października 2017 r. (100 stawek dziennych) była dwukrotnie wyższa od kary grzywny orzeczonej w uchylonym wcześniej wyroku nakazowym (50 stawek dziennych).

W tym stanie rzeczy wyrok ten jest niewątpliwie rażąco niesprawiedliwy dla oskarżonej i jako taki winien być przez sąd odwoławczy zmieniony na jej korzyść.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i sprawę w tym zakresie przekazał sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.